27 OCAK 1973
SAYI: 17

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

TALİHSİZ ÇOCUK

ESER Kemalettin Tuğcu

HAZIRLAYAN Osman F. Seden

KAMERA Güngör Tetiker

OYNAYANLAR

Kahraman Kral — *Feridun Çölgeçen*
Gül Taner — *Arif Anıl*
Taygar Belevi — *Ali Demir*
Zeki Tüney — *ve*
Nubar Terziyan — *Nalan Çöl*

ÖZET

12

DAVUT, zengin bir ailenin çocuğu olan Ali'yi evinden kaçırmıştı. Alkolik ve kumarbazdı. Ölürken Salih Reise Ali'yi kaçırdığını itirat etti ve babasını bulmasını istedi... Ve Ali'nin babası bulundu.

YEŞİL SERÇE'NİN MASALI

Ümit'in Gördüğü Düş...

Suna, odanın içinde, eşyalara ve duvarlara tutuna tutuna yürüyebiliyordu. Yürüdükçe yürümek geliyordu içinden. Bütün odaları, mutfağı, banyoyu gezmek ; Sokaklarda hiç durmadan yürümek ve koşmak istiyordu.

Doktor :
-Hepsi olacak, diyordu. Önce odanda hiç bir yere tutunmadan yürümeye çalışmalısın...

Suna, eskisi gibi yürüyebileceğine inanamıyordu bir türlü. Odanın içinde yürüme alıştırmaları yaparken, dizlerinin gücü tükeniyor, olduğu yere yığılıp kalıyordu... İşte o zaman, tüm umutları yok oluyor, "Ben artık yürüyemem" diye acı acı ağlıyordu...

Yeşil serçe, onu gözyaşları içinde görünce, çok üzüldü. Cıvıldayarak çevresinde dönüyor. Başına, omuzlarına konup uçuyor, fakat Suna'nın yüzünü güldüremiyordu. Bir süre sonra Suna, onu avucuna aldı. Sevgiyle okşayıp öptü. Yeşil serçe :
- Ne var sanki ağlayacak? Aklımı başımdan aldın, diye çıkıştı.

Suna utanarak önüne baktı :
- Yürüyememekten korkuyorum. Onun için ağlıyorum. Bacaklarımın gücü bir kaç adımda tükeniveriyor.

Yeşil serçe :
- Yürüyeceksin, dedi, hem de eskisi gibi erkek çocuklardan daha hızlı koşacaksın. Suna gülümsemeye başladı.

Yeşil serçe :
- Sana güzel bir haberim var, dedi.

Suna, ilgiyle atıldı :
- Neymiş o ? Haydi söyle.
- Haftaya Pembe serçe sana yavrularını getirecek.
- Oh! Çok sevindim. Yavruları çok merak ediyordum.
- Onlar da seni görmek için sabırsızlanıyorlar.
- Annelerinin yardımı olmadan uçabiliyorlar mı ?
- Elbette. Ama uçabilmek için kaç kez yere düştüler biliyor musun ? Kolay olmadı uçmayı öğrenmeleri. Yere düştükleri zaman "Biz artık uçamıyacağız" diyerek, uçma temrinlerini bırakmadılar.

Düştüler, canları yandı. Acıları geçer geçmez yine kanat çırpıp uçmaya çalıştılar. Günlerce yılmadan uçuş alıştırmaları yaptılar... Sonunda kanatları güçlendi, dengelerini buldular. Şimdi alabildiğine uçuyorlar gökyüzünde. Suna : "Ben de yılmadan yürümeye çalışmalıyım" diye geçirdi... Sonra Yeşil serçe, masalını anlatmaya başladı.

Ümit, varlıklı bir ailenin tek çocuğuydu. Annesi, babası ve öğretmeni onu iyi bir insan olarak yetiştirebilmek için ellerinden geleni yapıyorlardı. Fakat Ümit, bencil, savruk ve tembel bir çocuktu. Öğretmeni onu sık sık yanına çağırır :
- Derslerine çalış, ödevlerini gününde yap. Defter ve kitaplarını temiz tut. Boyasız kundura ile gezme. Çarpık yakalı, düşük çoraplı, burnu ve elleri kirli bir çocuktan kimse hoşlanmaz, diye öğüt verirdi.

Ümit, öğretmenini dinler görünür, içinden :
- Kirli ellerimden, düşük çoraplarımdan, boyasız kunduralarımdan kime ne? Bu halimle pekâla kendime göre arkadaş bulabiliyorum. Temiz ve çalışkan çocuklar, varsın benimle arkadaşlık etmesinler, diye geçirirdi.

Okuldan eve dönünce, annesi onu güler yüzle karşılar :
- Haydi oğlum, önlüğünü çıkar, ellerini yıka, kahvaltını et, derse otur derdi. Ümit, bu sözleri asık suratla dinler :
- Hergün bu sözleri dinlemekten bıktım, diye homurdanırdı. İsteksiz isteksiz derse oturur. Ödevlerini, baştan savma yaparak, çabucak bitirir. Sonra can sıkıntısından oflaya puflaya, evin içinde dolaşır dururdu. Annesi onun bu durumuna çok üzülüyordu. Bir gün öfkeyle bağırdı :
- Ayak altında dolaşıp durma oğlum! Ümit:
- Ne yapayım, canım sıkılıyor, diye dikledi. Annesi :
- Hiç bir iş yapmadan dolaşıp durursan, elbette canın sıkılır. Zamanını değerlendir. Senin için seçip satın aldığım kitapları oku. Resim yap. Oyuncaklarınla oyna. Radyoda çocuk programları var, onları izle, diyerek oğluna öğüt verdi.

Ümit, bıkkınlıkla omuz silkti :
- Ben bunlardan hoşlanmıyorum. Sokakta arkadaşlarımla top ve bilye oynamak istiyorum. Eve kapanıp kitap okumak, resim yapmak, radyo dinlemek neye yarar? Annesi içini çekti.

- Kitaplar bize iyiliği, doğruluğu ve insancıl olmayı... öğretir. Resim yapmak insanı dinlendirir. Çocuklar için hazırlanan radyo programları sizleri yurduna, ulusuna ve insanlığa yararlı kişiler olarak yetiştirmeyi amaç edinmiştir. Bu programları izleyen çocuklar hem eğlenir, hem de iyi insan olmanın yollarını öğrenirler. Oysa sokaklar, çocukları kötülüğe sürükler.

Ümit, içinden annesini haklı buluyordu ve ona inanıyordu. Fakat söylediklerini uygulamak işine gelmiyordu. Bu nedenle yararsız, hatta zararlı bir çocuk olarak büyüyüp gidiyordu...

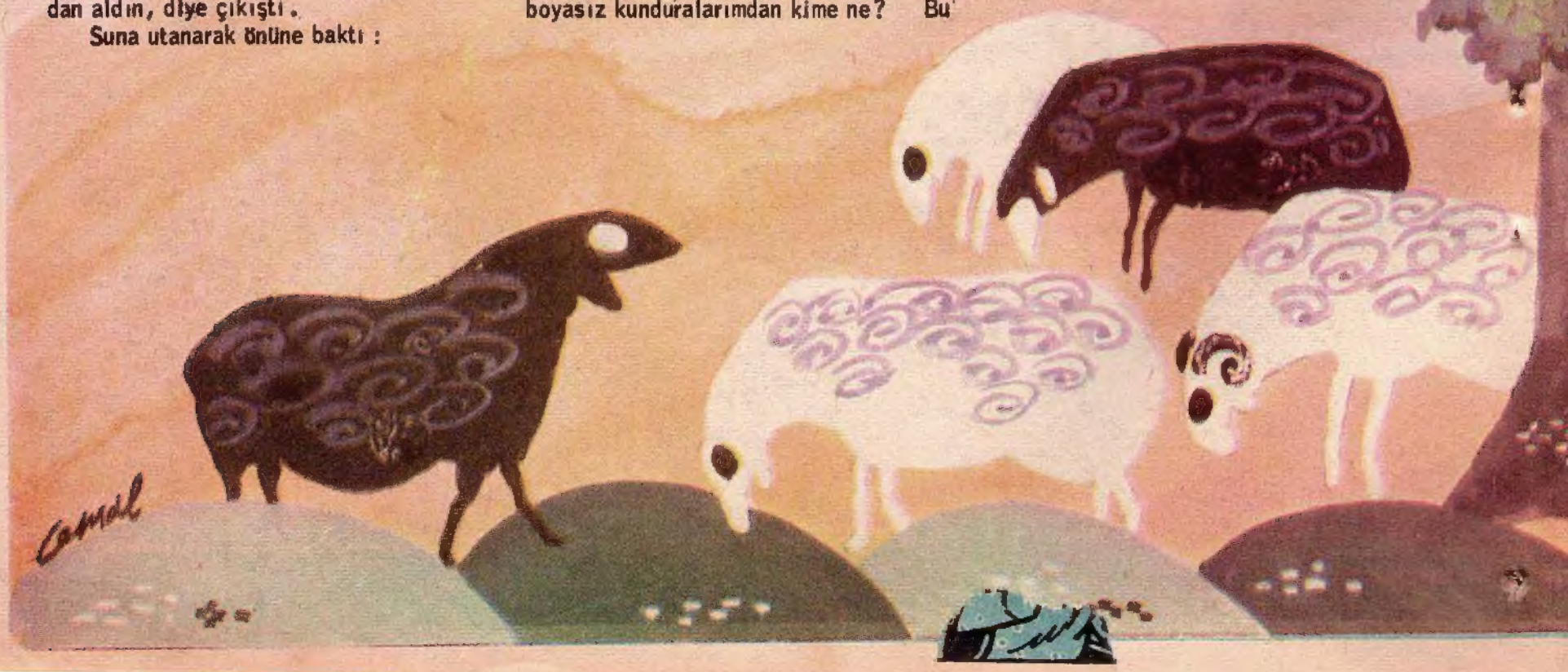

Akşam, yemekten sonra, odasına çekildi. Pijamalarını giyip yatmaya hazırlanıyordu. Annesi odaya girdi. Ümit'in yere attığı pantolonunu, gömleğini, çoraplarını ve ceketini görünce çok kızdı :

- On yaşına geldin. Sana yıllardır düzenli olmayı öğretmeye çalışıyorum. Daha dün gece odana gelip pantolonunu, ceketini ve gömleğini askıya astırdım. İşte, yine herşey yerlerde sürünüyor ! Sen gerçekten tembel, savruk ve bencil bir çocuksun. Öğütlediğim kurallara uymak istemiyorsan ; git çoban ol. Dağlarda dilediğin gibi yaşa ! Diye bağırdı. Ve Ümit'i öpmeden çıkıp gitti...

Ümit, homurdana homurdana giysilerini topladı. Yerlerine astı :

- Bu öğütlerden ve kurallardan usandım. Keşke yoksul bir çoban kulübesinde doğsaydım. Çoban olur özgür yaşardım. Giysilerimle yatıp kalkar, kırlarda dilediğim gibi koşup oynar, süt içip, meyva yiyerek günümü gün ederdim. Ders yok ödev yok. Kundura boyatmak yok. Kitap okumak yok. Günde bir kaç kez el yüz sabunlamak yok. Kısacası hiç bir kural yok... Sorumluluk yok...

Ümit, bunları düşünürken daldı gitti. Düşünde, çoban olmuştu. Kırlar yemyeşildi. Sırtını bir ağaca verip oturmuş, kaval çalıyordu. Koyunlar ve kuzular çevresini almış, onu dinliyorlardı. Ümit, çok mutluydu : "Dünyada en iyi iş çobanlık, Koyunlar, kuzular kendi kendilerine karınlarını doyuruyorlar. Karabaş onları koruyor. Bana düşen iş, sabah sürüyü ağıldan çıkarıp otlağa salmak ; akşam olunca toplayın ağıla kapatmak... Bundan kolay iş olur mu" diye keyifleniyordu.

O böyle mutluluk içinde kavalanı çalıp dururken. Havada kara bulutlar belirdi. Gök gürlemeye başladı. Koyunlar, kuzular korkudan birbirlerine sokuldular... Karabaş, acı acı havlıyordu. Korkunç bir yağmur başlamak üzereydi. Ümit'in, sürüyü ağıla götürmesi gerekiyordu. Fakat o, hiç bir şeye aldırmıyor, "Yağmur yağarsa yağsın. Koyunlar şeker gibi eriyecek değil ya" diye geçiriyor. Kavalını çalarak, gönlünü eğlendirmekten başka bir şey düşünmüyordu.

Yağmur, şorlayıverdi birden... Ümit, hemen yerinden fırlayıp yüksek bir tepeye tırmandı. Orada bulunan büyük bir ağacın gövdesindeki kovuğa sığındı.

Kısa bir süre sonra, yamaçlardan seller inmeye başladı. Koyunlar ve kuzular, oradan oraya koşuşarak canlarını kurtarmaya çabalıyorlardı. Fakat buna güçleri yetmiyordu. Bir süre sonra, acı acı meleşerek, sulara kapılıp boğuldular...

Selden kurtulabilen bir koçla koyun, karabaşla birlikte, Ümit'in yanına geldiler. Üçü de tir tir titriyorlardı. Koç :

- Sen bencil bir çobansın. Koyunların, kuzuların boğulmasına göz yumdun, Sürüyü yok ettin, diye bağırdı. Karabaş :

- Yağmur başlamadan önce sürüyü ağıla kapatmadın. Tembel çoban, bencil çoban, diyerek havladı. Sürmeli koyun :

- Yavrularım senin yüzünden boğuldular. Sen çok kötü bir çobansın. Tanrı cezanı verecek, diye yanık yanık meledi.

Tam o sırada, sel suları ağaç kavuğuna doğru yükselmeye başladı. Ümit, bir anda boğazına kadar suya battı. Var gücüyle : "Boğuluyorum kurtarın" diye bağırıyordu. Korku, utanç ve pişmanlık için de çırpınırken sulara gömüldü... Ve o anda haykırarak uyandı. Kan ter içinde kalmıştı. Tüm bedeni titriyor ; içi acı acı burkuluyordu. Annesi telaşla odaya girdi. Ümit, yataktan fırlayıp bütün gücüyle annesinin boynuna atıldı. Ağlaya ağlaya, gördüğü düşü, duyduğu utanç, pişmanlık ve korkuyu anlattı... Sonra çoşkuyla bağırdı :

- Anneciğim, öğütlerinize uyarak, iyi çocuk olmak istiyorum ! ...

Masal bitince, Yeşil serçe, Suna'nın burnunu yumuşak yumuşak gagaladı.. Ve uçup gitti.

TENTEN'in MACERALARI

SİDNEY YOLCULUĞU ⑰

Türkiye'de yayın hakkı Milliyet'e aittir.

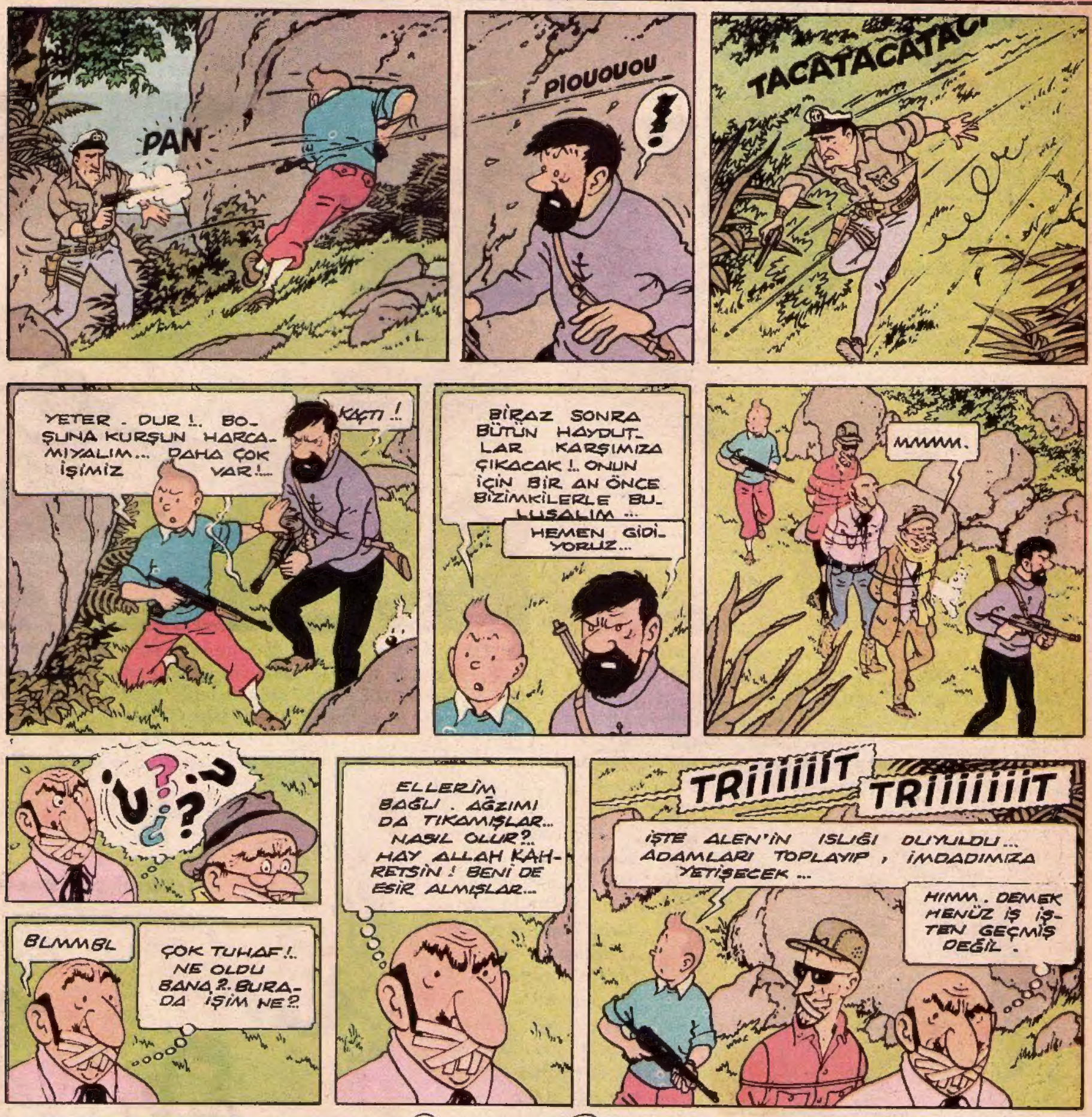

KARANLIK ODAYA SIĞDIRILAN DÜNYA... fotoğraf

/araştırmalar çağı/

Durgun suda kendi resmini gören ilk insanın şaşırdığını düşünün. İşte insanın sudaki bu görünüşü, fotoğrafın çokuzaklarda kalan atalarından biridir...

Birinci merhale karanlık odaya atılan ilk adım ile başlar. İlk kez karanlık odayı hayal eden, onbirinci asırda yaşamış, Orta Çağın en ünlü optik uzmanı Arap astronom Al-Hazen de Bassora'dır. Bassora, küçük bir karanlık odanın içinde güneş tutulmasını izleyebilmek amacıyla yukarıdaki, gibi delikten yansıyan ışıklarda güneşin nasıl tutulduğunu anlamaya çalışmıştır.

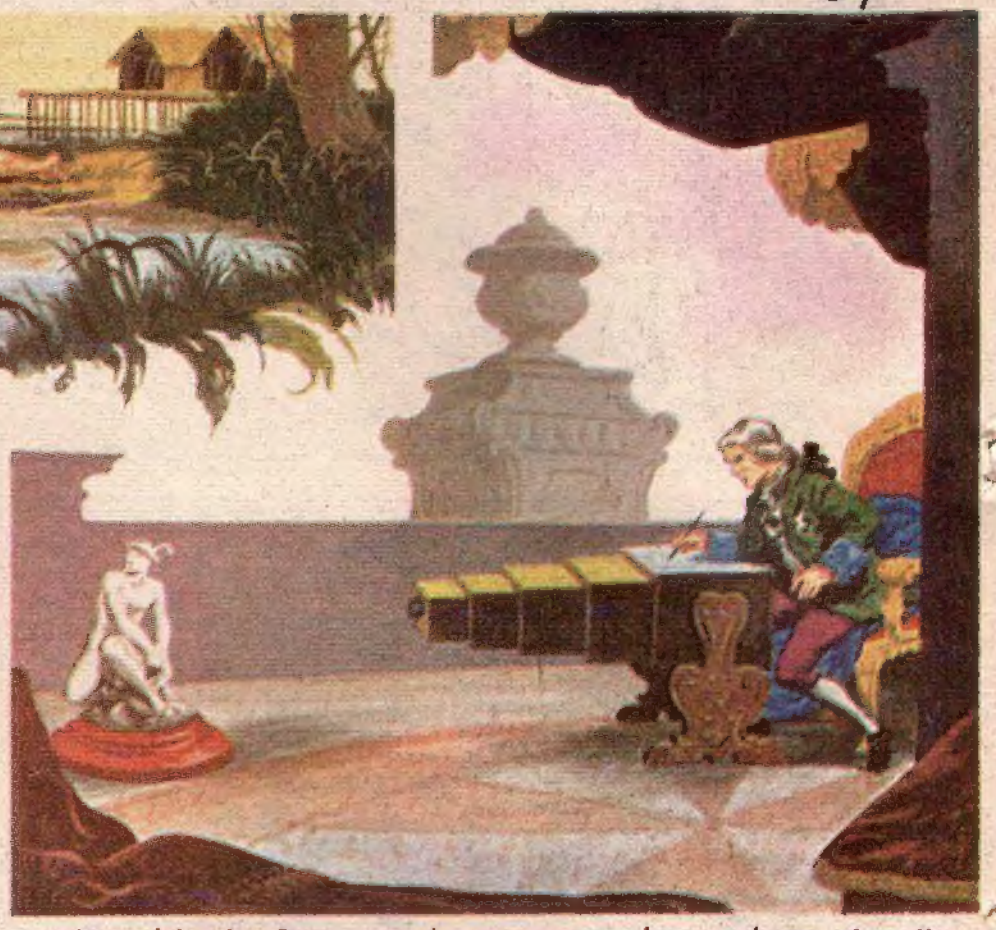

Karanlık oda, Rönasans devrinin ressamları ve desen çizen ünlü kişilerince de gayet iyi tanınırdı. O devirlerde Giovanni Battista della Porta (1535-1615) karanlık odayı şöyle anlatmıştır: Burası küçük bir kabine benzer. Duvarlardan birinde küçük bir delik açılmıştır. Deliğin bulunduğu duvarın tam karşısında, bu delikten sızan ışığın tamamen aydınlatabileceği şekilde deseni çizilecek madde yerleştirilir.

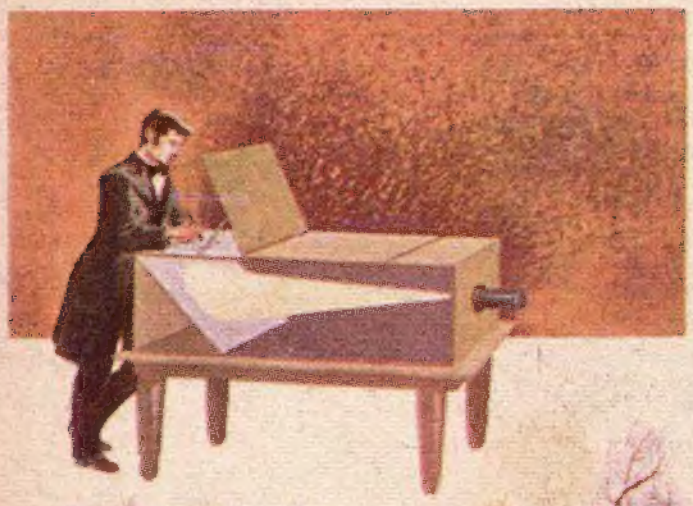

Daha sonraki yıllarda, araştırmacılar yeni yeni keşifler peşinde koşmuşlardır.. Bazı kimyasal maddeler karanlık odada görüntülerin yansımasını kolaylaştıracak, nitelik kazanmıştır.. J.H. Schulze adında bir Alman, ışığın gümüş tuzuna etkisini denemiş, bu suretle görüntü sağlayabilmeye çalışmıştır.

Onaltıncı yüzyılın sonlarına doğru, Venedikli bir optik uzmanı, Daniello Barbaro, karanlık odadaki deliğe bir objektif (mercek) yerleştirerek akseden görüntünün çok net olmasını sağlamıştır. Bu keşif sayesinde bir yerden bir yere nakledilebilen karanlık kutular, ortaya çıkarılmıştır..

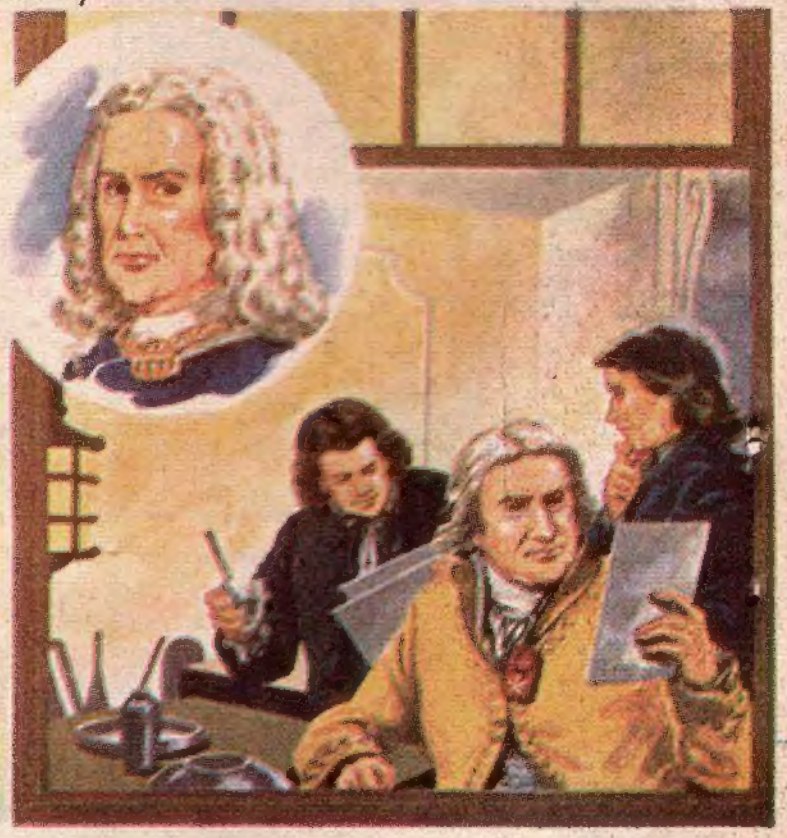

Yıl 1770 İngiltere'de Priestley ile Fransa'da Charles adlarında iki fizikçi, uygun gördükleri bazı kimyasal maddeleri kullanarak çeşitli görüntüleri kağıt üzerinde tesbit etmeye çalıştılar. Artık fotoğrafın keşfi için yeni bir yol açılmıştır.

1816 da Châlon-sur Saône'da, Joseph Nicéphore Niepce(1765-1833) adında biri yaşamıştır..

Niepce, bir nevi asfalt ile kapladığı metal plakaları karanlık odada kullanmayı tasarlamıştır. Bitüm dö Jüde olaraktanınan bu bir nevi asfalt karışımı sayesinde ışıkla karşılaşınca kimyasal bölümmeler ve çözülmeler meydana gelmiştir.

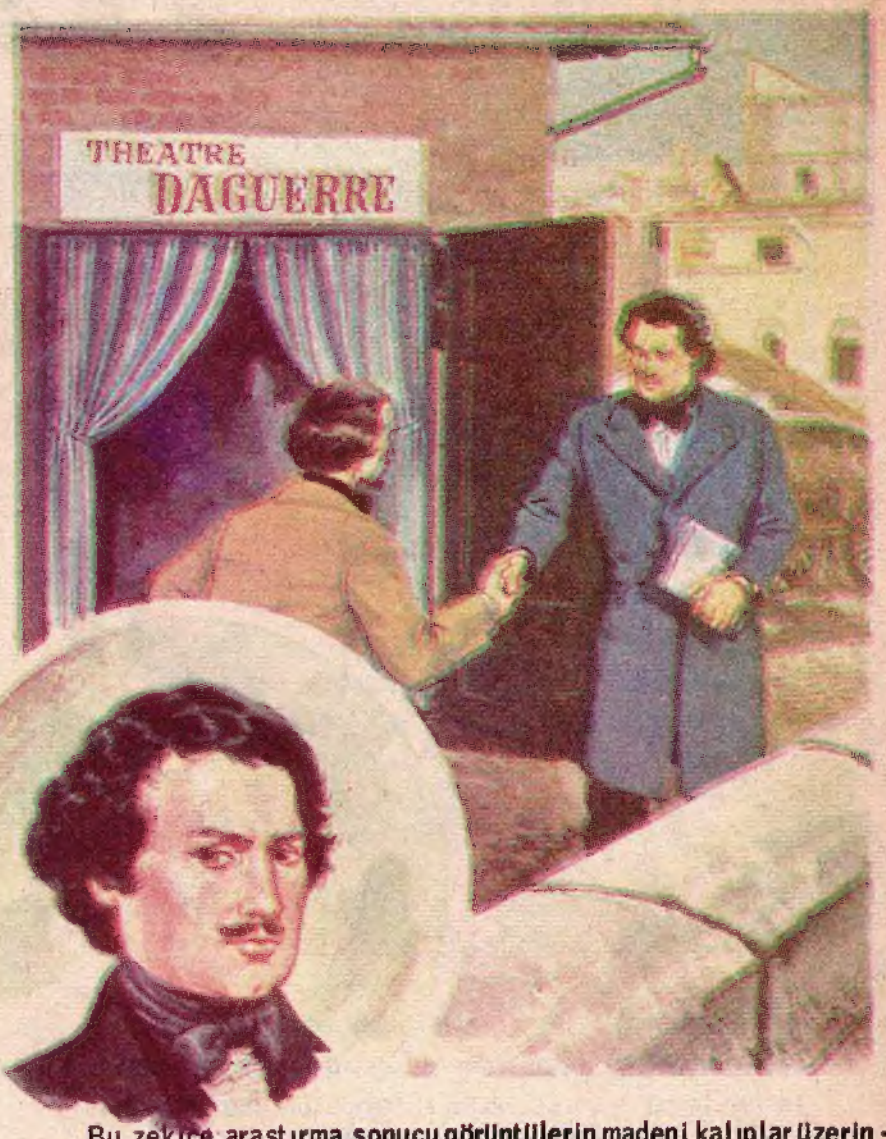

Bu zekice araştırma sonucu görüntülerin madeni kalıplar üzerinde basit ışık oyunlarıyla sabitleşmesi mümkün olmuştur. Niepce böylece, karanlık odasından bütün dünyaya çağın en büyük keşiflerinden birini çıkarıvermiştir : Oniki saat devamlı poz vererek, insanlık tarihinin ilk fotoğrafı meydana gelmiştir. (1826) Üç yıl sonrada Niepce'nin çalışmalarıyla büyük bir tiyatronun sahibi olan Louis Jacques Mandé Daguerre, ilgilenmeye başlar.

1833 yılında Niepce ölünce Daguerre, cıva buharından, da yararlanarak, metal kalıp üzerine çektiği incecik bir tabaka gümüş iodür ile görüntünün madeni plaka üzerinde tesbitini ve sabitleşmesini sağlar. 1837 de Daguerreotype adı verilen "tesbit" banyosu doğmuştur.

Daguerreotype adı verilen bu sabitleştirmenin devrin sanatçılarına yepyeni ufuklar getirdiğini de belirtmek gerek. Fakat, bu konuda yapılan araştırmaların yetersizliği de fotoğrafın süratle gelişmesini önlemiştir. Örneğin karanlık oda olarak kullanılan büyük kutunun ağırlığı 25 kilo idi. Bu yüzden de taşınma zorlukları çıkmıştır.

KARANLIK ODAYA SIĞDIRILAN DÜNYA... fotoğraf

renklerin mucizesi..

1851 yılında, Archer ve Fry adlarında iki İngiliz, kolodyum adı verilen bir madde ile hazırlanmış ilk plaka halindeki tabakaları imal etmeye başlamışlardır. Yine Daguerreotype adı ile tanınan sistemi uygulayan İngiliz uzmanlar bu çalışmaları sayesinde iyi bir negatif elde etmeyi de başarmışlardır.

Bu negatif ile de film banyosu yapılabilmiş, daha önceki işlemlerde olduğu gibi bir saatten fazla bekleme süresi de yeni formülün kullanılması, sonucu bir dakikaya indirilmiştir.

Ve işte böylece yeni bir meslek doğmuştur. Fotoğrafçılık. Fotoğraf makinesi de artık şekillenmeye başlamıştır. Fotoğraf stüdyoya hassas tabakalar halinde ışıktan korunarak girmiştir. Ve büyük bir titizlikle makinanın içine yerleştirilmiştir. Fotoğrafı çekilecek kimse ve birkaç kişi makinenin karşısında beklemektedir. Çoğunun yüzünden sabırsızlık ve heyecan okunmaktadır, ve fotoğrafçı "tamam, şimdi kımıldamayın!.. der.

Dünyada ilk foto muhabirleri ise, çeşitli konularda fotoğraflar çekebilmek için çok yer dolaştılar. Mısır'dan bir sahneyi canlandıran fotoğraflara hayretle bakanlar, Atina'da Akropol'un tarihî görüntüleri arasında bir yılanın arslan tarafından nasıl parçalandığını gösteren fotoğraflar bile gördüler.

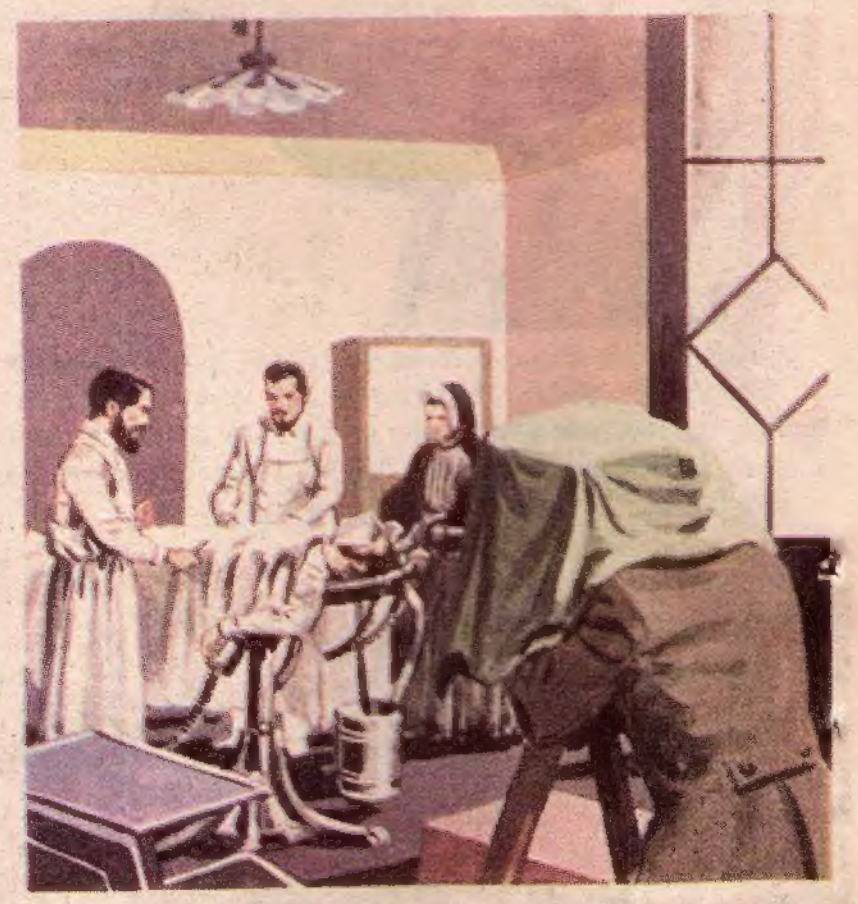

1859 yılında fotoğraf bilimsel çalışmalarda kullanılmaya başlamıştır. Paris'te Tıp Fakültesinden Doktor Nélaton, hastalarının, ameliyat etmeden önce ve sonra ayrı ayrı fotoğraflarını çekmiştir. Fotoğraf astonomide de önemli bir yer tutmuştur. Ayın ve gezegenlerin fotoğraflarının çekimine çalışılmıştır. 1860 yılında güneşin tutulmasının Roma'da fotoğrafı çekilmiştir.

1870 yılında,Paris, Prusyalılar tarafından sarılınca,Fransız hükümeti de Bordeaux,şehrinde hapis kalmıştır. Fransa'nın öteki bölgeleriyle bağlantı güvercinler vasıtasıyla kurulmuştur. Ancak güvercinler de birkaç satırlık mesajlar taşıyorlardı.

Bu olay, fotoğrafçılıkta yeni bir adımın atılmasına yol açmıştır. Fotoğrafları büyütürken yapılan işlemin tamamen aksi uygulanmış ve fotoğraf küçültülerek minnacık hale getirilmiştir. Mesajı alanlar da fotoğrafı büyütüp öğrenmek istediklerini rahatça okuyabilmişlerdir. İşte böylece mikro-fotoğraf doğmuştur.

O zamana kadar fotoğraf sadece siyah beyaz renklerden öteye gidememiş, renkli fotoğraf belki sadece hayalleri süslemiştir. Ancak fotoğrafçılar, boya kalemleriyle renklendirme yoluna gitmişler,stüdyolarda siyah beyaz fotoğrafları resim yapar gibi renklerle donatanlara çok rastlanmıştır.Hatta uzun filmleri bile üşenmeden haftalarca boyayanlar çıkmıştır.

Günümüzde gördüğümüz renkli fotoğraflar ise 1912 yılında Alman Karl Fischer tarafından, icat edilmiştir. Film plakasına üç ayrı tabaka ayrı renk verecek hassas madde süren Fischer'in icatı ise ancak 1935 de geliştirildi.

Bugün için artık vitrinleri süsleyen birbirinden modern fotoğraf makineleri gözlerimizi kamaştırmaktadır. Eski zamanların "fotoğraf salonları" artık tarihe karışmıştır. Yepyeni teknik sayesinde objektifler gelişmiş,makineler kendi kendine ayar yapmaya başlamış, diaframı ve mesafeyi kontrol imkanı sağlayan hassas aletlerden yararlanarak, fotoğraf çalışmalarına büyük kolaylık getirmeyi başarmıştır. Fotoğraf kağıtları da bu gelişen teknik ile birlikte büyük bir hamle geçirmiştir.

Fotoğraf çekimindeki bütün hataları giderebilecek yeni makineler,foto-elektrik sistemin uygulanması, fotoğrafı çeken kişinin sadece makinenin vizöründen bakıp düğmeye basmasını yeterli görmektedir. Fotoğraf filmleri, de çekime göre öylesine uygun ve çeşitlidir ki, artık hem siyah-beyaz hem de renkli fotoğraflar yirmi saniye gibi kısa sürede elde edilebilmektedir...

❸ gizli ajan JİM

Gizli ajan Jim, yeni bir görevle Mısır'a gider ve Binbaşı Clive Foster ile buluşur.

JİM, MISIR'DAKI İNGİLİZ KUVVETLERİ GENEL KARARGÂHI TARAFINDAN ÇAĞIRILIR... KAHİRE'YE GELİNCE, KENDİSİNİ ARKADAŞI CLİVE FOSTER'İN ÇAĞIRTTIĞINI ÖĞRENİR...

SEN AKLIMA GELDİN, SENİ GENEL KARARGÂH ARACILIĞI İLE ÇAĞIRTTIM... TECRÜBENLE, SADECE YERİME GEÇMEKLE KALMAYIP, BENDEN DAHA İYİSİNİ DE YAPABİLECEKSİN!.

HAYDİ, HAYDİ... BENİ GEREĞİNDEN ÇOK ÖVÜP KENDİNİ KÜÇÜK GÖRME... SÖYLE, SENİN YERİNE GEÇECEK OLURSAM GENEL KARARGÂH PLANI KABUL ETMEYE HAZIR MI ?.

BİLİYORUM... GELDİĞİNİ BEN DE TESADÜFEN ÖĞRENDİM. JOAN HAZEL SÖYLEDİ. GENEL KARARGÂHTA ÇALIŞIYOR. SENİN GELDİĞİNİ BİLDİREN LONDRA MESAJINI GÖRMÜŞ... MESAJIN WALTER'İN ELİNE GEÇTİĞİNDEN, ONU DALE'E GÖSTERMEMİŞTİR...

DEMEK ÖYLE!..

BİLMİYORUM. WALTERS HÂLÂ ONA İTİRAZ EDİYOR... DALE'İN KAFASINDA BAŞKA ŞEY VAR... ONU RAZI ETMEK SENİN ELİNDEDİR...

BENİ KARŞILAMALARINA GÖRE DEĞERLENDİRECEK OLURSAK, BU İŞE HİÇ ALDIRMIYORLAR... GELDİĞİMDE HAVA ALANINDA HİÇ KİMSE YOKTU...

BU WALTERS'DEN GİTTİKÇE DAHA ÇOK SOĞUYORUM... KAFA KATI KURALLARLA DOLMUŞ, KARŞISINA ÇIKAN HERŞEYİ OLUMSUZ KARŞILIYOR... ONA BİR DERS VERMEK GEREK...

KABUL ETTİĞİN ANLAMINA MI GELİYOR BU ?.

TABİİ... BİR ARKADAŞIN İSTEĞİ HİÇ BİR ZAMAN REDDEDİLEMEZ... GENERAL DALE'DEN BİR RANDEVU İSTEYİP ONU RAZI ETMEYE ÇALIŞACAĞIM... ANCAK, SONRA BİR ŞEYLER SÖYLEYEBİLİRİM...

JİM TELEFONLA GENEL KARARGÂHI ARATTI VE ADINI SÖYLEDİKTEN SONRA GENERAL DALE İLE GÖRÜŞMEK İSTEDİ... ÖĞLEDEN SONRA İKİ DE BULUŞMAYI KARARLAŞTIRDI.. JİM, MISIR'A GELDİĞİ GİBİ SİVİL KIYAFETLE GİTTİ .....

GİRİNİZ, BAY JİM. SİZİ TANIDIĞIMA SEVİNDİM. SİZİ ALBAY WALTERS İLE TANIŞTIRAYIM... GELDİĞİNİZİ, TELEFONUNUZDAN SONRA ÖĞRENDİM, GELEN MESAJI ALBAY WALTERS BANA GÖSTERMEYİ UNUTMUŞ...

ALBAYIN BUNU UNUTMUŞ OLABİLECEĞİNİ SANMIYORUM...

WALTERS'IN, BİNBAŞI FOSTERS'İN FAYDASIZ VE GERÇEKLEŞTİRİLMESİ İMKANSIZ SAYDIĞI PROJESİNE KARŞI OLDUĞUNU BİLİYORUM... SİZE BÖYLE OLMADIĞINI İSPAT ETMEK İÇİN GELDİM BURAYA.....

BENİ RAZI EDİNCEYE KA-
DAR EPEY YORULACAKSINIZ... FOSTER!
İNKİ GİBİ UYDURMA BİRLİKLE-
RE DEĞİL, DÜZENLİ KURU-
LUŞLARA İNANIRIM. KARIŞIK-
LIK ÇIKARTMAKTAN BAŞ-
KA BİR İŞE YARAMAZ
ONLAR.....

... HEM, ONLARIN
NE İŞ YAPABİLDİKLE-
Rİ DE GÖRÜLDÜ ... DÜŞ-
MANLA İLK ÇARPIŞMADA
BİNBAŞI FOSTER'İN KENDİ-
Sİ BİLE AĞIR YARALANDI.....

BU GİBİ HAREKETLER-
DE ŞANSIN ÇOK BÜ-
YÜK ROLÜ VARDIR... FOS-
TER TALİHSİZLİĞE UĞ-
RAMIŞ, BEN UĞRA-
MIYACAĞIM...

NEREDEN BİLİ-
YORSUNUZ
BUNU ?.

ALBAY, ORDUNUN
BÜYÜK KISMINA BAĞ-
LI OLMAYAN KÜÇÜK
BİRLİKLERİN YAPTIKLA-
RI HAREKETLERİN HİÇ
BİR SONUÇ VERME-
DİKLERİNİ İLERİ SÜ-
RÜYOR... BÖYLE OLMA-
DIĞINI İSPAT EDERSEM
DÜŞÜNCENİZİ DE-
ĞİŞTİRİP BENİ SER-
BEST BIRAKIR
MISINIZ ?....

SANMI-
YORUM
Kİ.....

BİR SANİYE
BEKLE, DAVİD. DÜ-
ŞÜNCEMİZİ DEĞİŞ-
TİREBİLİRİZ DE...
JİM, NE YAPMAYI
TASARLIYOR-
SUNUZ ?.

MÜSAADE
EDERSENİZ, SÖYLE-
MEMEYİ TERCİH EDERİM,
EFENDİM... FAKAT BİR
AVUÇ CESUR İNSANIN, İS-
TEDİKLERİ ŞEYİ YAPABİLEÇEK-
LERİNİ İSPAT EDECEK BİR
ŞEY OLACAKTIR BU ...

BUNU İSPAT
EDİNİZ ... BAŞARI KAZANAMAZ-
SANIZ FOSTER'İN BİRLİĞİ
TEMELLİ OLARAK DAĞILIR
VE BİRLİKLERİN HEPSİ ESAS
BİRLİKLERİNE DÖNER-
LER .....

PEKİ, EFEN-
DİM. SİZE YAKINDA
HABERLERİMİ VERE-
BİLECEĞİMİ UMU-
YORUM.....

JİM, AZ SONRA
FOSTER'İN
YANINA GİTTİ..
İKİ SUBAYLA
KONUŞURKEN
AKLINA
ANSIZIN BİR
ŞEY GELMİŞTİ...
BELKİ ÇILGIN-
CA, FAKAT
HEYECAN VERİCİ
BİR DÜŞÜNCEYDİ
BU... DÜŞÜNCESİ-
Nİ ARKADAŞINA
SÖYLEDİ. FOSTER
ŞAŞIRARAK
ONA BAKTI .....

VAZGEÇ, JİM...
BAŞINI DERDE SO-
KUP TAMAMİYLE
YANABİLİRSİN!..

AMA BAŞARA-
BİLİRİM DE ... HÂT-
TA BAŞARACAĞIM...
EN KISA ZAMANDA
İŞE BAŞLAMAK İS-
TİYORUM... ADAM-
LARIN NEREDE?.

DEVAMI VAR...

ALBAY BUM — Köprü

KÜÇÜK YAY İLE BEBBİ'NİN TUTUKLU BULUNDUKLARI SIRADA KAZAN AMCA KÖPRÜYÜ ATMAK ÜZEREDİR.....

GELDİK!....

OLDU!.. BU İKİSİ YETER!....

SWSSSS!

ÇABUK!.. O LÂNET OLASI FİTİL ÇOK ÇABUK YANIYOR!....

SWSSSSSS!

WHA-AAAAA!

ULU TANRI, SAVAŞMAMI SEN İSTEDİN, BEN DE SAVAŞTIM... FAKAT KALBİM KAN AĞLIYOR!....

VAZİFE YAPILDI ..... MANİTU KAHRAMANLARIMIZI KORUSUN!...

KAZAN AMCA İNŞALLAH FAZLA RUTUBET ALMAMIŞTIR... ZATEN KENDİNİ ÜŞÜTMÜŞTÜ !..

BİR PATLAMA OLDU !..

SİLÂH BAŞINA!.. YERLİLER KÖPRÜYÜ HAVAYA UÇURUYORLAR !

HELE ŞÜKÜR !.

EYVAH , BEBBİ !.. BEYAZLAR ŞİMDİ ÇOK KIZACAKLAR !..

BORAZAN !.. TOPLANTIYA ÇAĞIR !..

TARATTARA

DEVAMI VAR.

EĞLENCELİ BULMACALAR

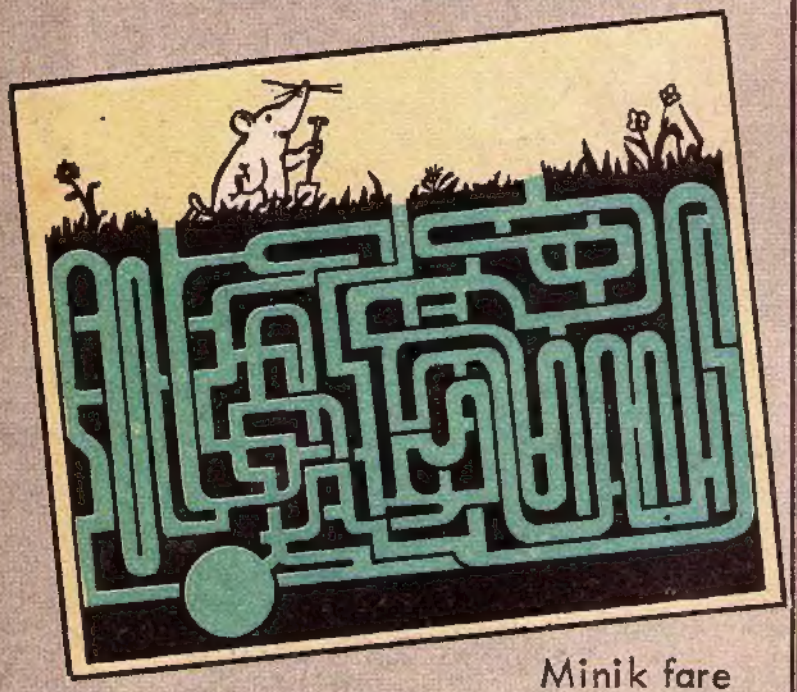

Minik fare yuvasına gitmek istiyor. Kendisine yardım edin .

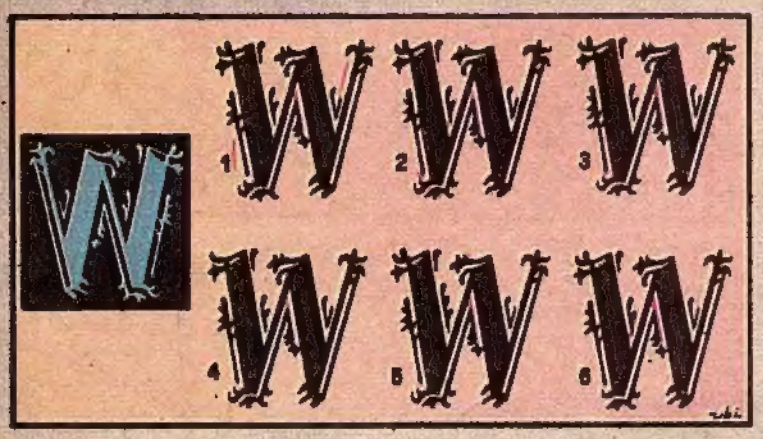

Kare içindeki beyazın siyahını bulun.

Süre : 3 dakika

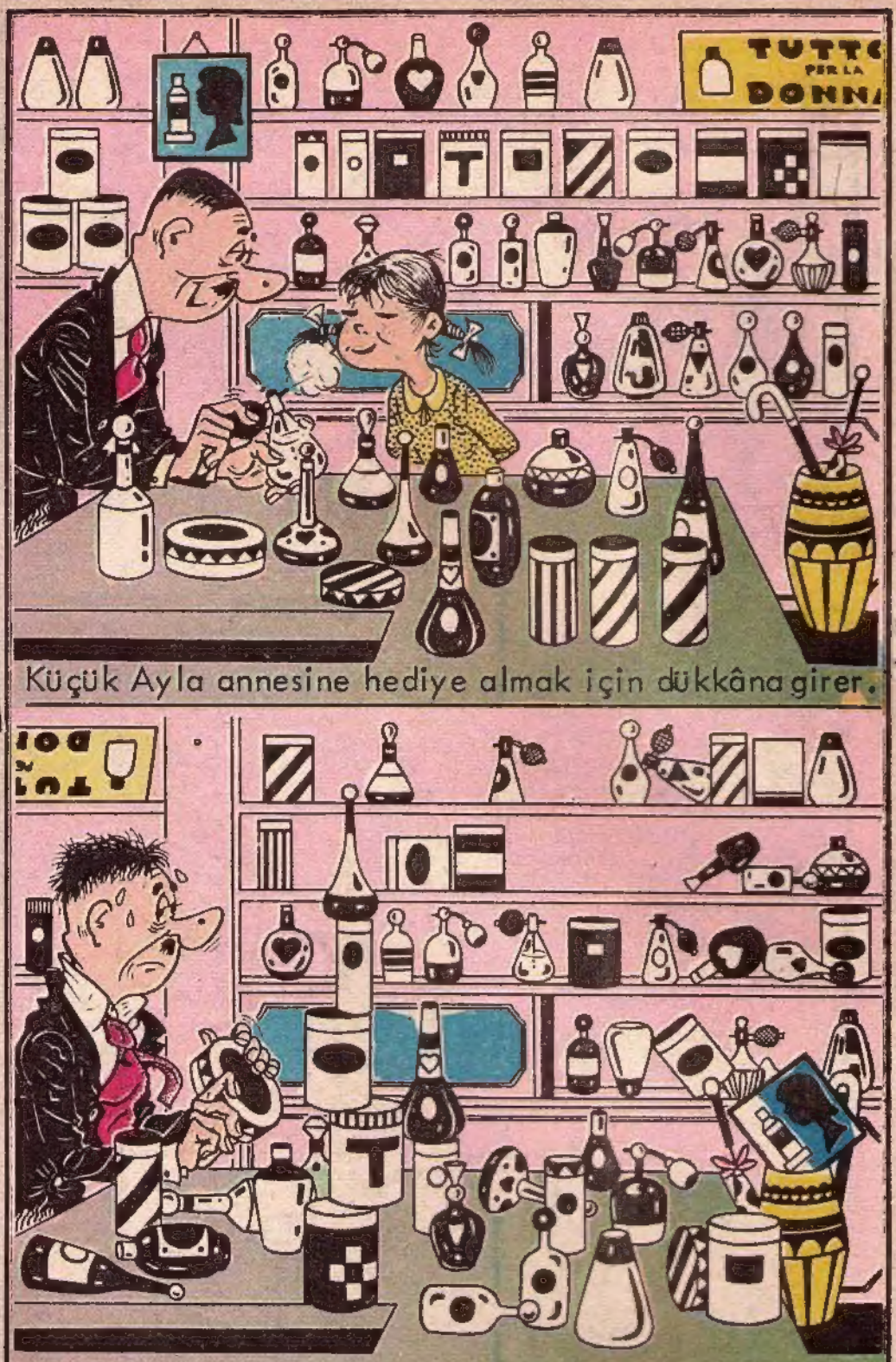

Küçük Ayla annesine hediye almak için dükkâna girer.

Dükkânın altını üstüne getirdikten sonra annesine bir hediye alır. Ayla'nın aldığı hediyeyi bulun.

Süre : 5 dakika

7 benzer

İki resmin 7 benzer tarafı var. Bunları bulun.

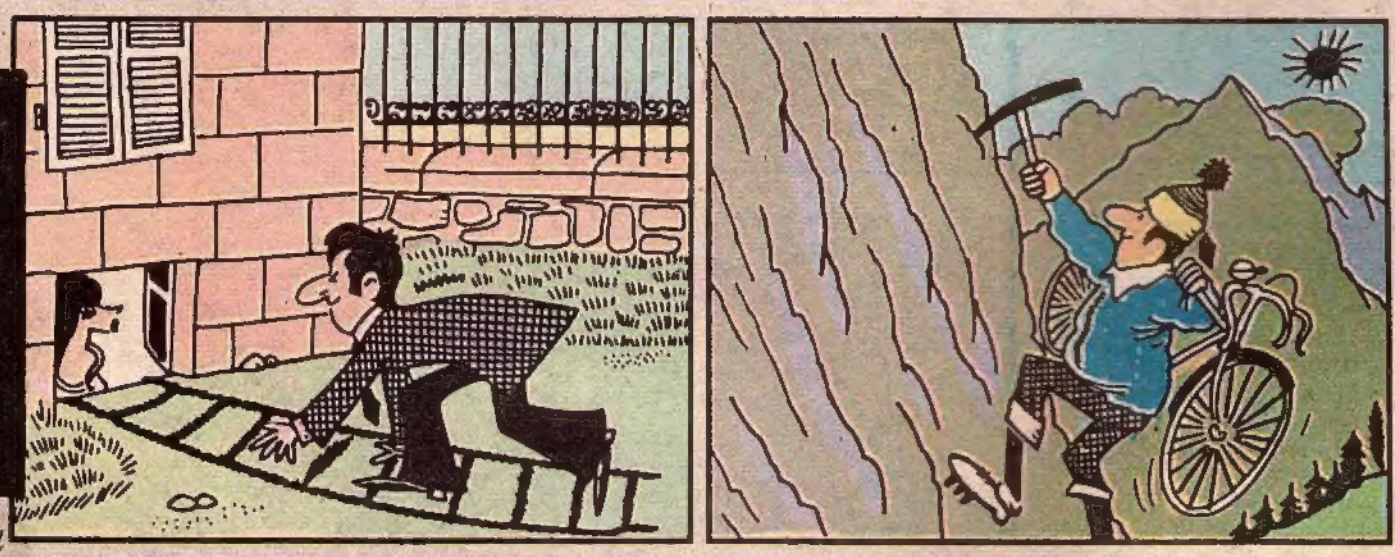

Süre : 3 dakika

CEVAPLAR: KARE İÇİNDEKİ BEYAZIN SİYAHI : No:2/NE ALDI ?Ayla,üst resmin en alt rafındaki bastonun sapının üstün - deki siyah parfüm şişesini almış./7 BENZER : 1-Adamın ütmeliğinin yakası ile ütülü adamın pantolonunun sağ pa- çası,2-Duvardaki bir tağla adamın beresinin yanı,3-Pencerenin camı ile adamın gözlüğü,4-Adamın kravatı ile bisiklelin selesi,5-Parmaklıklardaki ışık ile bisiklelin ön tekerleğinin jantı,6-Kadının kolyesi ile bisiklet dida- munun üzerindeki fren teli.,7-Adamın yürüdüğü yoldaki set arası ile dağlardaki son çam ağacı.